

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Tölgyfa u. 1-3.
59.M.2270/2017/6.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/338-O/2018	
Érkezett: 2018 FEBR 26.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>[Signature]</i>

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

a [REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] alperes ellen

társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta
a következő

V é g z é s t

A bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 155/B. §-ban
biztosított jogkörénél fogva

i n d í t v á n y o z z a

a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a
továbbiakban: Tny.) 22/A. §-ának egyedi normakontroll eljárás során történő
felülvizsgálatát az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. §-a
alapján.

A bíróság egyidejűleg az előtte folyamatban lévő bírósági eljárást az
Alkotmánybíróság eljárásnak befejezéséig **felfüggeszti**.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

1./ Az Alkotmánybíróság hatáskörét megállapító, illetőleg az indítványozó jogosultságát megalapozó Alaptörvény és törvényi rendelkezések.

Magyarország Alaptörvényének 24. cikke (2) bekezdésének b./ pontja értelmében az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb 90 napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját. Ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés b./ pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt, vagy jogszabályi rendelkezést.

Az Abtv. 25. §-a úgy rendelkezik, ha a bírónak az előtte folyamatban lévő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek Alaptörvény ellenességét észleli, a bírósági eljárás felfüggesztése mellett az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b./ pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítását, illetve az Alaptörvény ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság a Pp. 155/B. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény ellenességének megállapítására irányuló eljárását az Abtv.-ben foglalt szabályok szerint hivatalból, vagy kérelemre kezdeményezheti. A bíróság ezen eljárását az a fél kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály Alaptörvény ellenes.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a jelen bírói indítvány alapját a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 59.M.2270/2017. számon folyamatban lévő per felperesének kezdeményezése képezi.

2./ Az eljárás megindításának indokai:

A bíróság előtt a 52.M.2270/2017. számon folyamatban lévő perben a felperes keresetében Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala Nyugdíjbiztosítási és Adategyeztetési Főosztály alperessel szemben a 11-C 1323/2017/1 számú határozata hatályon kívül helyezése iránt, Budapest Főváros Kormányhivatala 11-01323/2017/2 számú határozatára is kiterjedően, a törvényes határidőben keresetet terjesztett elő és az első fokon eljáró nyugdíjbiztosítási igazgatási szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Az érdemi határozat meghozatala előtt - az eljárás felfüggesztése mellett – kérte a bíróságtól a Tny. 22/A. §-a alaptörvényellenességének megállapítását, azzal, hogy a sérelmezett rendelkezés jelen bírósági eljárásban nem alkalmazható.

A felperes a kereseti kérelemben a következő tényállást adja elő:

2009.12.18. napján, miután betöltötte 62. életévét, bírói jogviszonya fenntartása mellett nyugdíja folyósítását kérhette volna az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelően. Nem tette, mert azt tervezte, hogy az akkor hatályos jogszabályoknak megfelelően 70. éves életkoráig dolgozik tovább.

A felperest a Fővárosi Törvényszék Elnöke 2012. február 20-án 1 élt 1989.ELVI.B.207/29. számú írásbeli intézkedésével, valamint Magyarország Köztársasági Elnöke által kiadott 2012. március 29-én kelt, a IV-4/00052/2012. számú határozatával bírói tisztségéből jogellenesen felmentette.

A törvénysértő felmentés miatt a Fővárosi Törvényszék elnökével és Magyarország köztársasági elnökével szemben keresettel élt. A perre kijelölt Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.M.509/2012/9. számú ítéletével és I.M.509/2012/9-1. számú végzésével, valamint az ezeket jogerősítő I.M.509/2012/9-III. számú és I.M.509/2012/9-II. számú végzésével bírói jogviszonyának helyreállítása felől intézkedett és a köztársasági elnök e bírósági határozatok alapján bírói jogviszonyát felperesnek helyreállította.

Miután az Alkotmánybíróság az alkotmánysértő állapotot megszüntette, illetőleg a bíróság ennek szellemében a intézkedett, bírói jogviszonya feléledt, és ennek következtében a nyugdíjának folyósítása szünetelt. A felperes bírói jogviszonya idején a társadalombiztosítási járulékokat felső limit nélkül levonták a járandóságából, ugyanakkor a nyugdíjának összege a bírói jogviszony helyreállítása ellenére rögzítésre került.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság 2013. 07. 03. napján kelt határozata alapján nyugdíjának folyósítása 2013. 07. 01. napjától szünetelt. A szünetelés teljes időtartama alatt bíróként tevékenykedett felperes, és a kinevezési okiratának megfelelő illetményben részesült. Illetménye alapján nyugdíjjárulék fizetési kötelezettség keletkezett, a járulékot jövedelméből levonták. A ténylegesen végzett tevékenység és a járulékfizetési kötelezettség megalapozza alkotmányos igényét.

A helyreállított bírói jogviszonya 2016. december 17. napján a jogszabály erejénél fogva a korhatár betöltésével megszűnt és emiatt nyugdíj folyósítása iránti igényt terjesztett elő; egyúttal 2017.01.03-án kelt igénybejelentésével együtt öregségi nyugdíj összegének újbóli megállapítását is kérte arra tekintettel, hogy 2012. 09. 11. napján törvénysértő módon, alkotmányellenesen történt meg kényszernyugdíjazása és ebből következően a nyugdíj megállapítása is törvénysértő volt.

A felperes nyugdíját a bírói tisztségébe történt visszahelyezése időpontjáig, 2013. 07. 01. napjáig folyósították. Ezt követően a felperes álláspontja szerint alkotmánysértő és az európai jogba ütköző szabályozás folytán szüneteltették a jogszabályok szerinti nyugdíjkorhatár betöltéséig, 2017.12.18. napjáig. (Az erre az időszakra nem folyósított nyugdíj megfizetése iránt peres eljárás van folyamatban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon /ügyszám: 19.M.2093/2016; ez az eljárás felfüggesztésre került, miután a Kúria azonos ügyben az Alkotmánybírósághoz fordult az alkotmánysértő helyzet orvoslása céljából/, valamint az Európai Emberi Jogi Bíróság /Strasbourg; ügyszám: 29441/16/ előtt).

A felperes 2016.12.06. napján az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság és a Nyugdíjfolyósító Igazgatósághoz címzett beadványában, miután a Köztársasági Elnök a nyugdíjkorhatár betöltésére tekintettel a IV-4/03610-2/20 6. számú köztársasági elnöki határozattal megállapította bírói jogviszonyának 2017.12.17. napjával történő megszűnését-, kérte nyugdíjának folyósítását, illetőleg egyúttal kérte

a nyugdíjának összegét - a nyugdíjra vonatkozó alkotmányos elvek és a diszkrimináció tilalmi klauzulákra tekintettel - a szünetelés alatt végzett kereső tevékenységére, a szolgák idő növekedésére és nyugdíjárulék fizetési kötelezettségére figyelemmel számolják újra, és olyan összegben állapítsák meg, *mintha a nyugdíj folyósításának szünetelésére nem került volna sor.* Az újbóli megállapítástól függetlenül előzetesen kérte a 1997. évi LXXXI. törvény 22/A.§ (1) bekezdésben foglaltak alkalmazását. Azt is előadta, hogy amennyiben a nyugdíj összegét a kérelemnek megfelelően állapítják meg, a 22/A.§ (1) bekezdésében foglaltak alkalmazására nincs szükség.

Mivel kényszernyugdíjazására az Alkotmánybíróság 33/2012. számú határozata értelmében, valamint az Európai Bíróság hasonló tartalmú, Magyarországgal szembeni kötelezettségszegési eljárás keretében meghozott határozatára tekintettel alkotmányellenesen és az európai uniós jogba ütköző módon került sor, alkotmányosan megalapozott igénye, hogy a nyugdíját a meghosszabbodott szolgálati idő alapján a nyugdíjazása napján, 2017.12.17-én hatályos jogszabályok alapján állapítsák meg és ettől az időponttól kezdődően ennek megfelelően folyósítsák.

A felperes nyugdíj megállapítására irányuló kérelmét elutasította, a szolgálati időt nem korrigálta és az alkotmány sértő kényszernyugdíjazás tényét figyelmen kívül hagyva a nyugdíj összegének újraszámításától elzárkózott. A határozat a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22/A. §-ra hivatkozik.

E szerint

22/A. §

(1) A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenység időtartama szolgálati időként nem vehető figyelembe. A saját jogú nyugellátás mellett folytatott keresőtevékenységgel szerzett, nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset kiszámítása során nem vehető figyelembe.

(2) Az öregségi nyugellátásban részesülő személy - ideértve azt a személyt is, akinek nyugellátása szünetel - nyugellátását a saját jogú nyugdíjasként történt foglalkoztatása, illetve egyéni vagy társas vállalkozóként végzett kiegészítő tevékenysége alapján a naptári évben elért, nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem összege egytizenketted részének 0,5 százalékával - a jövedelem megszerzését követő naptári év január 1-től - növelni kell. A nyugdíjnövelés kiszámítása során az a nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem vehető figyelembe, amely után az előírt nyugdíjárulékot megfizették.

(3) A nyugdíjnövelést a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv hivatalból állapítja meg a nyugdíjárulék-alapot képező kereset, jövedelem megszerzését követő naptári év

a) szeptember 30-áig, ha kizárólag a Tbj. 5. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogviszonyból származó keresetet, jövedelmet kell figyelembe venni,

b) október 31-éig az a) pontban nem említett esetben.

A határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt; ennek nyomán Budapest Főváros Kormányhivatala az első fokú határozatot a korábbival azonos indokok alapján helybenhagyta, illetőleg a fellebbezést elutasította.

Álláspontja szerint a határozatok törvénysértő volta abban áll, hogy a döntések figyelmen kívül hagyták az egyedi ügy sajátosságait, különösen azt, hogy a nyugdíjazásra törvénysértő felmentés nyomán, az emberi jogok megsértésével került sor és az ilyen diszkriminatív állapotra jogot nem lehet alapítani. A felperes álláspontja szerint az adott tényállás alapján az eljáró szervnek úgy kellett volna döntenie, hogy a korábbi törvénysértő nyugdíjazást éppen a törvénysértő állapot miatt figyelmen kívül hagyja és a nyugdíj összegét a tényleges bírói jogviszony és időtartam miatt úgy állapítja meg, mintha a törvénysértésre nem került volna sor. Az alkotmányértő helyzetet csak ez a jogszerű eljárás állíthatja helyre.

Álláspontja szerint az alkotmányellenesen kikényszerített nyugdíj-megállapítás miatt az esetben ez a jogszabály nem alkalmazható, illetőleg alkalmazható és alaptörvény-ellenes. Az alkotmányértő határozatra nem lehet jogot alapítani, ezért a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervnek a hivatkozott kérelme alapján nyugdíját úgy kellett volna megállapítania, mintha a kényszernyugdíjazására nem került volna sor, tekintettel arra, hogy a bírói jogviszonya folyamatosan fennállt a kényszernyugdíjazásának jogellenes megtörténte ellenére. Esetében tehát az általános szabályok az alkotmányértő kiinduló helyzetre tekintettel nem lettek volna alkalmazhatók, ezért az adott, konkrét ügyben nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv határozata, amellyel kérelmét elutasította, törvénysértő. A törvénysértés abból adódik, hogy figyelmen kívül hagyja a kiinduló állapot törvénysértő módon történt keletkezését.

A bírói tisztségből - amint ezt az Alkotmánybíróság utólag megállapította - jogellenesen, alkotmányértő módon mentették föl felperest és kényszerítették nyugdíjba. Ez egyrészt azzal a hátránnyal járt, hogy a továbbfoglalkoztatás előnyeitől elesett, másrészt a későbbi nyugdíjba vonulás előnyeit sem élvezhette. Különösen visszássá teszi a felperes helyzetét, hogy megváltozott szabályok alapján bírói jogviszonyának helyreállítása után felső limit nélkül vonták le tőle a nyugdíjárulékot.

A fentiek alapján a felperes kéri a Pp. 155/B. § alkalmazását és kéri indítványozni a az Alkotmánybíróság eljárását, kérni tőle a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége folytán annak alkalmazási tilalmát megállapítani, a támadott határozatokat hatályon kívül helyezni és az ügyben eljáró hatóságokat, új az Alkotmánybíróság döntésének megfelelő határozat meghozatalára utasítani.

Az alperes álláspontja szerint nem sértett jogszabályt, amikor felperesnek az ismételt nyugdíj megállapítására irányuló kérelmét elutasította, mert a nyugellátás újbóli, későbbi időponttól való megállapítására, illetve nyugdíjasként folytatott keresőtevékenység szolgálati időként történő elismerésére a Tny. alapján nincs jogi lehetőség. Előadta továbbá, hogy a hivatkozott AB határozat a Tny-re és az abban szabályozott saját jogú nyugellátások igénybevételével kapcsolatban nem tartalmaz semmilyen rendelkezést.

3./ Az Alaptörvény megsértett rendelkezései és az Alaptörvény-ellenesség indokolása.

A felperes álláspontja szerint a vitatott jogszabály Magyarország Alaptörvényébe ütközik, mert sérti a jogállamiság alapvető elveit (B) cikk (1) bekezdés), a felperes emberi méltóságát (II. cikk) és a felperes tulajdonhoz való jogát (XIII. cikk (1) bekezdés) a felperes előkészítő iratában foglaltaknak megfelelően.

Fentiekből következően a támadott jogszabály az Alaptörvény már hivatkozott rendelkezéseibe ütközik.

K é r e l e m:

A bíróság a fent kifejtett indokok alapján kéri az Alkotmánybíróságot, hogy a Tny.22/A. §-a alkalmazását zárja ki a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 59.M.2270/2017. számon folyamatban lévő eljárásban.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 155/B. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapesten, 2018. február hó 2. napján

dr. Czesznak-Molnár Erika s.k.
eljáró bíró

A kiadmány hiteléül:

Szendrei Júlia

kiadó

